

kotremuž wšchitzy šlužiczy maja. Tu njeje žadny muž ani žona. Hewak nimataj wobaj jenaku pschisłuschnosc, a žonje njepschisteji, šchtož je mužej pschikafane, — muž dyrbi po Božim šłowje šwoju žonu lubowacz a žona šwojemu mužej poddana bycz; ale Jusuš je wobeju najšwěrnišchi pscheczal a nawoženja jeju dušchow.

Scze=li pak Šhrystušowi — tak nětko wobšankuje šwjaty Pawoł šwoje rošwuczenje —, dha šcže ždny Abrahamowe šymjo a po šlubje herbojo. Wón je přjedy wjele ryczał wot požohnowaneho Abrahama, a šchto je Bóh šlubil jemu a jeho šymjenju. Ně dha — tak chze naš wucziczy —, prawe Abrahamowe džěczy nješbu czi, kiž jenož šu po cžele wot njeho pschischi, ale Šhrysta a Božu hnadu wot šo štokaju, (kaž tehdy njewěrjazy Židzi czi= njachu, kiž šo tola Abrahama jako šwojeho wótza wyšozu šhwalachu), ale czi šami, kotsiž wěrja, kaž je Abraham wěrik. Haj, woni šu tež herbojo wšchitkeho teho, šchtož je Abrahamej šlubjene. Wšchitke te krašne šlubjenja: „jachu twojeho šymjenja Bóh bycz“, — „twoje šymjo dyrbi požohnowane bycz, wono budže kaž hwěšdy na njebju, jemu chzu tón kraj dac“, — te šo hakle počnje a prawje dopjelneja na wěrjaznych šchesczijanach. A kajki krašny Šanaan cžaka w njebješach na tych, kiž šu šo dali psches Šhrysta we wěrje žyle wošwobodziczy a wuwjesczy š Egip= towškeje robotneje šhěže teho šakonja a š jastwa hrěchow a šatamanštw!

D Šnježe Jusušo, wotwjež ty naš wot wšchitkeho, šchtož naš hišcže jatych džerži, a daj nam ducha wěry a džěczatštw, šo bychmy šwobodni a šbóžni byli we tebi a jemu tež to herbštwo doštali, kotrež šu wšchitkim twojim wěrjazym pschihotował a šlubil! Šamjeń.

Na druhu njedzelu po tšjóch kralach.

Šnada budž š wami a měr wot Boha našcheho Wótza a našcheho Šnješa Jesom Šhrysta! Šamjeń.

Šczenja a epistole teho cžaka žyrkwineho lěta, kiž ma šwoje mjeno wot tšjóch kralow, počafuja wšchě do šady na